NORAKSTS
Lieta Nr.142195711
1-0205-13/5

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 5.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Inga Juhņeviča,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo pārkāpumu lietu, kas ierosināta pēc *V.B.* (*/personas kods/*) sūdzības par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2011.gada 3.maija lēmuma Nr.D57/10-6/1338 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas inspektors 2011.gada 21.martā noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.108668988 (turpmāk – protokols-paziņojums), par to, ka 2011.gada 21.martā transportlīdzeklis Audi, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – Transportlīdzeklis), novietots stāvēšanai Rīgā, pie Dzirnavu ielas 74/76 nama, neievērojot 842.papildzīmes prasības, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk– Ceļu satiksmes noteikumi) 4. un 307.26.apakšpunkta prasības. Nolemts Transportlīdzekļa vadītājam, kurš neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, par Latvijas

Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[10] panta septītajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu piemērot naudas sodu Ls 20 apmērā.

V.B. (turpmāk –sūdzības iesniedzējs) protokolu - paziņojumu apstrīdēja Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšniekam.

Ar Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2011.gada 3.maija lēmumu Nr.D57/10-6/1338 (turpmāk – Lēmums) protokols - paziņojums atstāts negrozīts. Lēmumā norādīts, ka Transportlīdzeklis stāvēja 533.ceļa zīmes un 842.papildzīmes darbības zonā un Transportlīdzeklim nebija redzamā vietā ievietota derīga lietotāja karte, kas ļautu novietot stāvēšanai automašīnu minētajā vietā.

[2] 2011.gada 1.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta *V.B.* sūdzība par Lēmuma atcelšanu. Sūdzībā norādīts, ka netiek apstrīdēts izdarītais administratīvais pārkāpums un likumdošanas normas piemērošanas pamats. Transportlīdzeklis tika atstāts stāvēšanai tam neparedzētajā vietā tikai uz piecām minūtēm un tikai sakarā ar to, ka nekur tuvumā nebija brīvu stāvvietu. Izdarītais pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem un viņu mantai. Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai stāvvietā, proti, vietā, kas netiek izmantota ceļu satiksmei, un tas neietekmē satiksmes drošību. Konkrētajā vietā ir vairākas stāvvietas un tajās nebija atstāts neviens transportlīdzeklis. Līdz ar to sūdzības iesniedzēja rīcība nav ietekmējusi pārējo satiksmes dalībnieku iespēju atstāt savus transportlīdzekļus šajā vietā. Līdz ar to ir pamats piemērot LAPK 21.panta otrās daļas nosacījumus. Lēmumā nav norādīti argumenti, kas pamato atteikšanos piemērot LAPK 21.panta otrās daļas nosacījumus, bet ir norāde un tiesību normām, soda apmēru un attieksmi pret izdarīto pārkāpumu, kas netika apstrīdēti.

[3] 2011.gada 22.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas paskaidrojumi par sūdzību. Iestāde sūdzību neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem apsvērumiem. Papildus norādīts, ka pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu ir jākonstatē tādi apstākļi, kas atšķir konkrēto gadījumu no sankciju paredzošajā tiesību normā noteiktā pārkāpuma, proti, ja konkrētajā gadījumā sabiedriskais kaitējums vai kaitējums tieši ceļu satiksmei ir tik nebūtisks, ka personas saukšana pie administratīvās atbildības neattaisno LAPK noteikto administratīvā soda piemērošanas mērķi. Vai, izvērtējot pārkāpuma subjektu un objektīvo pusi, kopsakarā ar pārkāpuma raksturu, ir konstatējami tādi apstākļi, ka LAPK soda piemērošanas mērķis tiek sasniegts nesaucot pārkāpēju pie administratīvās atbildības. Izskatāmajā gadījumā likumdevējs ir izvērtējis šāda pārkāpuma raksturu un ir atzinis, ka šāda darbība pati par sevi ir administratīvi sodāma, nosakot konkrētu sodu, neatkarīgi no faktiskā apdraudējuma ceļu satiksmei vai sabiedrībai kopumā.

[4] Uz tiesas sēdi sūdzības iesniedzējs un iestādes pārstāvis nebija ieradies. Tiesa nolēma izskatīt lietu bez sūdzības iesniedzēja un iestādes pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

[5] Ar Lēmumu sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 4. un 307.26.punkta pārkāpšanu, novietojot Transportlīdzekli stāvēšanai 533.ceļa zīmes ar 842.papildzīmi darbības zonā, bez attiecīgas atļaujas (lietotāja kartes), tādējādi izdarot LAPK 149.^{10}panta septītajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

LAPK 149.^{10}panta septītā daļa noteica, ka (..) par 833. un 842.papildzīmes prasību pārkāpšanu 532. vai 533.ceļa zīmes darbības zonā - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

[6] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzējs, novietojot Transportlīdzekli stāvēšanai protokolā – paziņojumā norādītajā laikā un vietā, ir izdarījis LAPK 149.^{10}panta septītajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka konkrētajā gadījumā saskaņā ar LAPK 21.pantu ir pamats izdarīto administratīvo pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu un atbrīvot sūdzības iesniedzēju no administratīvās atbildības.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.^{13} panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestāde Lēmumā ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, iestādes Lēmumā ietvertais pamatojums par to, ka ir izdarīts LAPK 149.^{10}panta septītajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpumu, ka sūdzības iesniedzējs ir vainīgs šī pārkāpuma izdarīšanā un ir sodāms par šo administratīvo pārkāpumu, kā arī soda apmērs ir pareizs. Līdz ar to tiesa pievienojas Lēmumā ietvertajai motivācijai un to neatkārto.

[8] Saskaņā ar LAPK 21.panta pirmo daļu, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Saskaņā ar minētā panta otro daļu ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

No minētajām tiesību normām izriet, ka ceļu satiksmē izdarītais administratīvais pārkāpums var tikt atzīts par maznozīmīgu, ja pastāv LAPK 21.panta otrajā daļā noteiktie obligātie priekšnosacījumi, proti, par šādu pārkāpumu paredzētais sods nepārsniedz trīsdesmit latus, pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Taču, lai pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, papildus obligāto priekšnosacījumu konstatēšanai iestādei ir piešķirta rīcības brīvība izvērtēt, vai LAPK 22.pantā noteiktā mērķa sasniegšanai ir nepieciešams saukt pārkāpēju pie administratīvās atbildības, vai arī mērķi ir iespējams sasniegt, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā SKA-15/2009 14.punktu).*

[9] Izvērtējot sūdzības iesniedzēja norādītos apstākļus, tiesa secina, ka sūdzības iesniedzēja argumenti, ka izdarītais pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, kā arī tas neietekmēja satiksmes drošību, nav atzīstams par pietiekamu pamatu pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu.

Apstāklis, ka izdarītais pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, ir obligāts priekšnosacījums, lai iestāde varētu lemt par LAPK 21.panta pirmās daļas piemērošanu, proti, konstatējot minētos apstākļus, pārkāpums nevar tikt atzīts par maznozīmīgu, jo saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 10.punktu ceļu satiksmes dalībniekiem ir pienākums neradīt satiksmei bīstamas vai satiksmi apdraudošas situācijas, taču minētās tiesību normas prasību ievērošana neizslēdz ceļu satiksmes dalībnieku pienākumu ievērot pārējās Ceļu satiksmes noteikumos ietvertās tiesību normas, tostarp ievērot noteiktos stāvēšanas aizliegumus, neatkarīgi no tā vai normu prasību neievērošana rada vai nerada tiešas sekas (arī iespējamas sekas) citiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgumu, ir jākonstatē tādi apstākļi, kas atšķir konkrēto gadījumu no sankciju paredzošajā tiesību normā noteiktā pārkāpuma dēļ pārkāpuma objektīvās puses, proti, ja konkrētajā gadījumā sabiedriskais kaitējums vai kaitējums tieši ceļu satiksmei ir tik nebūtisks, ka personas saukšana pie administratīvās atbildības neattaisno LAPK noteikto administratīvā soda piemērošanas mērķi. Vai arī, izvērtējot pārkāpuma subjektu un subjektīvo pusi, kopsakarā ar pārkāpuma raksturu, ir konstatējami tādi apstākļi, ka LAPK soda piemērošanas mērķis tiek sasniegts, nesaucot pārkāpēju pie administratīvās atbildības. Taču izskatāmajā gadījumā likumdevējs ir izvērtējis šāda pārkāpuma raksturu un atzinis, ka šāda darbība pati par sevi ir administratīvi sodāma, nosakot konkrētu sodu, neatkarīgi no faktiskā apdraudējuma ceļu satiksmei vai sabiedrībai kopumā.

Turklāt, tiesas ieskatā, vērā ņemami arī apstākļi, ka pārkāpums izdarīts darba dienas vidū, Dzirnavu ielā, kur dienas laikā ir intensīva satiksme un bieži nav brīvu stāvvietu. Arī sūdzības iesniedzējs ir norādījis, ka konkrētajā vietā Transportlīdzekli novietoja, jo tuvumā nebija brīvo stāvvietu.

842.papildzīme tiek izvietota, lai nodrošinātu, ka transportlīdzekļiem ar konkrētām atļaujām vienmēr (īpaši šādos apstākļos) tiek nodrošināta iespēja novietot transportlīdzekli stāvēšanai. Novietojot transportlīdzekli stāvēšanai stāvvietā, kura apzīmēta ar 842.papildzīmi „Tikai ar lietotāja kartēm Nr.12-14", bez šādas lietotāja kartes, tiek aizskartas to personu

tiesības, kurām ir izsniegta stāvvietas lietotāja karte Nr.12, Nr.13 vai Nr.14, jo stāvvieta ir aizņemta un nav pieejama tās lietotājiem. Lai arī konkrētā sūdzības iesniedzēja pārkāpuma rezultātā nav konstatēta tiešu negatīvu seku iestāšanās, tomēr sūdzības iesniedzēja rīcība tās reāli varēja radīt.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmajai daļai, 25.panta trešajai daļai un Ceļu satiksmes noteikumu 4.punktam sūdzības iesniedzējam bija pienākums ievērot normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, un ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Tiesas ieskatā, apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpēju sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu. Izņēmums pieļaujams vienīgi būtisku (ārkārtas) apstākļu dēļ.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējs apzināti novietoja Transportlīdzekli stāvēšanai konkrētajā vietā, pārkāpjot ceļa zīmes prasības. Tiesa nekonstatē būtiskus, no sūdzības iesniedzēja gribas un rīcības neatkarīgus apstākļus vai īpašu nepieciešamību novietot Transportlīdzekli stāvēšanai protokolā- paziņojumā norādītajā vietā. Uz tādiem apstākļiem nav norādījis arī pats sūdzības iesniedzējs. Tiesas vērtējumā šāda rīcība apdraud ceļu satiksmes kārtību un autovadītāju disciplīnu kopumā.

Ievērojot minēto, tiesa uzskata, ka nav pamata sūdzības iesniedzēja pieļauto pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu. Līdz ar to izskatāmajā gadījumā LAPK 21.pants nav piemērojams.

Tādējādi, tiesa atzīst, ka Lēmums ir pamatots un tiesisks, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] panta sesto daļu un 289.[18] panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2011.gada 3.maija lēmumu Nr.D57/10-6/1338 (protokols-paziņojums Nr.108668988), bet *V.B.* sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* I.Juhņeviča

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Juhņeviča
Rīgā 2013.gada 5.aprīlī